

A BUDAPESTI
SZÁLLODÁSOK, VENDÉGLŐSÖK ÉS KORCSMÁROSOK IPARTÁRSULATÁNAK
ÉRTESÍTŐJE.

EGYEDÜLI HIVATALOS SZAKKÖZLŐNY. — KIADJA AZ IPARTÁRSULAT.

A z «Értesítő»-t a társulat tagjai díj nélkül kapják

☛ Megjelenik minden hó utolsó napján. ☛

A választmány megbízásából szerkeszti: a társulat titkára.

Kéziratok a szerkesztőséghez küldendők be.

SZERKESZTŐSÉG:

==== Budapest, IV. kerület, Ferencz József-rakpart 16. szám. ====

Hirdetéseket csak ajánlhatónak ismert cégektől fogadunk el.

HIRDETÉSEK

a társulatnál: IV., Ferencz József rakp. 16. sz. alatt vétetnek fe

EGYSZERI HIRDETÉS ÁRA:

Egész oldalra	40 korona.
1/2	20
1/4	12
1/8	7

Egész évre szóló hirdetéseknel husz százalék engedmény.

Meghívó.

A Budapesti Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Ipartársulata és a Budapesti Pinczér-Egylet által 1905. évi márczius 6-án a Royal nagyszálloda összes termeiben rendezendő *jótekonyczelu bálra*. Az ipartársulat részéről: Stadler Károly, Glück Frigyes, Pelzmann Ferencz, Palkovics Ede tiszteletb. elnökök. Gundel János bálelnök, Koch József alelnök, Petanovits József rendezőbizottsági elnök, Fürst Tivadar pénztárnok. A pinczeregylet részéről: Mitrovátz Adolf bálbizottsági elnök, Gelbmann András bálbizottsági alelnök, Skaliczky Károly bálbizottsági titkár, Kolb Gusztáv bálbizottsági pénztárnok. Bálanya: Pelzmann Ferenczné. A tiszta jövedelemnek a vendéglősök ipartársulatát illető fele a szakiskola fenntartására fog fordítatni. — A tiszta jövedelemnek a pinczeregyletet illető feléből 15 százalék a szakiskola fenntartására, 15 százalék a szállodások, vendéglősök, pinczerek stb. orsz. nyugdíjegyesülete javára, 15 százalék a menedékhely-alap javára, 55 százalék pedig a budapesti pinczeregylet segély-alapja javára fog fordítatni — Jegyek a meghívó előmutatása mellett válthatók: az ipartársulati irodában (Ferencz József-rakpart 16. sz.); a budapesti pinczér-egyletnél (VIII. ker., Kerepesi-ut 9/b sz.); Fürst Tivadar pénztárnok urnál (IV. ker., Vármege-utca 1. sz.); továbbá minden szállodában, vendéglőben és este a pénztárnál. Kezdeté 9 órakor. Személyjegy 6 korona. Családjegy (1 ur, 3 hölgy) 10 korona. Felülfizetések, a jótekonyczél iránti tekintetből, köszönettel fogadtatnak és hirdapilag nyugtáztatnak.

Rendező-bizottság az ipartársulat részéről: Aich János, Appl János, Baar József, Bittner Alajos, Bittner József, Blachka István, Dr. Benedek János, Ifj. Borhegyi Ferencz, Bokros Károly, Brückner József, Burger Károly, Buzik András, Bessenyei Géza, Belatini Arthur Braun Jakab, Braun Nándor, Barta Béla, Czettel Gyula, Deutsch J. Károly, Deutsch Pál, Doktor László, Döcker Ferencz, Drechsler Béla, Ebner Ferenc, Ehm János, Fenkl Gyula, Auerbach Fischer Gyula, Tóvárosi Fischer Emil, Förster Konrád, Francois Lajos, Francois Cézár, Fejér Gyula, Gürsch Ferencz, Gürsch Gyula, Gregorits Ferencz, Gundel Károly, Hell József, Herz Rezső, Herman J. L., Horváth János, Holstein Zsigmond, Holstein Ármán, Höllriegl György, Herzer Konrád, Horváth Nándor, Herz Gyula, Hruska János, Illits József, Illits Gyula, Karikás Mihály, Kapsz József, Kapy Miklós, Klivényi Ferencz, Klosz Hermann, Kovács E. M., Krist Ferencz id., Krist Ferencz ifj.

Kerécz Ferencz, Kramer Miksa, Koczor Rezső, Kuncz Ferencz, Kuncz Károly, Kommer A., Kommer F., Kommer J., F. Kiss Lajos, Lippert Lajos, Lobmayer M. K., Leheti József, Leheti István, Máday Alajos, Maloschik Antal, Maloschik János, Maloschik Ferencz, Marschal József, Marschal József ifj., Mayer Ferencz, Mayer József, Mehringer Rezső, Müller Antal, Molnár István, Neményi Béla, Neisiedler Géza, Nosek Ignác, Petz Károly, Poppel Miklós, Prindl Nándor, Rajágh Lajos, Rácski János, Riegel Gusztáv, Salacz Nándor, Seich Károly, Seltenmayer Gusztáv, Simon Pál, Skoupil József, Selti Ödön dr., Sprung János, Steger Károly, Stöckl Tamás, Sturm József, Dr. Szuly Aladár, Schaffhauser Endre, Schnell József, Schmidt Rezső, Schmitt Károly, Sverteczky Gáspár, Teasdale Ottó, Törley R. József, Wagner Vilmos, Wampetits Ferencz, Wampetits Ferencz ifj., Weisz Antal, Wilburger Antal, Wilburger Károly, Wurglits Vilmos.

Rendező-bizottság a pinczér-egyesület részéről: Almássy Károly, Balyó Árpád, Bernhardt Ferencz, Beer László, Bakos Gyula, Csermák József, Csorics Ernő, Csizmazia Antal, Dékány Sándor, Doffing Frigyes, Dobranszky István, Dobler István, Ekker János, Eisenhoffer Károly, Ebenhő Károly, Fligenschné József, Frenreisz Antal, Frenreisz István Ede, Grosz S., Grosz J., Gelbmann András, Gaál Andor, Herkner Ferencz, Holub Rezső, Hering József, Hering Brunó, Haubel József, Haselgruber Alajos, Horváth István, Hautzinger János, Harasztá Miklós, Imencsek János, Kutassy Lajos, Klinkhammer Sándor, Kövesi István, Kintzl István, Killár Ferencz, Kálmán István, ifj. Kriszt Károly, Krömmer Emil, Kiegel István, Kovalcsik Sándor, König Jakab, Keresztes György, Krassy Bódog, Kommer Béla, Kintzl Antal, Kolb Gusztáv, Kiss Henrik, Langhans Ágoston, Lipták János, Mayer József, Michnay Károly, Modra József, Mirth József, Müller Tivadar, Mitrovátz Adolf, Neiser Ferencz, Nagy Gyula, Novák Sándor, Németh Károly, Ott Mihály, Pumm János, Pantol Márton, Paukovicz Ferencz Pauly Antal, Scholcz István, Szép Lajos, Schöck Lajos, Simon Kálmán Schmidt Pál, Schreiner Antal, Spesnyi Imre, Szabó Sándor, Schenk Nándor, Steger Tamás, Stölzel Nándor, Skalitzky Károly, Szeiff Alajos, Tobl Sándor, Tapler József, Tary Pál, Totsche Vilmos, Tilcsér János, Vleikov Dezső, Varga István, Valentini Ödön, Varga Ferencz, Varga Nándor, Wirth Ferencz, Wallics József, Wuth Ágoston, Wiesner Antal, Zaborszky Árpád Zimmerl Ferencz.

Ipartársulati ügyek.

Italmérési illeték. Folyó évi január hó 22-én az ipartársulat négytagú küldöttsége jelent meg Gundel János ipartársulati elnök vezetése alatt a pénzügyminiszternél és átadta neki az italmérési illeték kivetésére vonatkozó alábbi, kérvényt:

Megjegyezzük, hogy a miniszter szívesen fogadta a küldöttséget és megígérte, hogy a kérelem teljesítésére módot fog keresni.

Nagyméltóságú Miniszter Ur! Kegyelmes Urunk! A székes fővárosi m. kir. pénzügyigazgatóság azon rendelkezése ellen, hogy 47056/904 VI. sz. végzésével, a közigazgatási előírás során már különben is jelentékenyen fel-emelt italmérési illeték tételeket még 37 százalékkal fel-emelte, továbbá egyéb szabálytalanságok miatt felszólamlással élünk.

Ezen 904 sz. a. iktatott felszólamlásunk még nem nyert elintézt s most, midőn az 1903 évi állami záró-számadások egyes tételei hírlapilag közzététettek, alkalmat veszünk magunknak arra, hogy fenti felszólamlásunkban előterjesztett kérelmünket egy jelentős indokkal támogassuk.

Az 1902. évi záró-számadások szerint a költségvetési előirányzat volt 3.200.000 kor. Közigazgatásilag előíratott 443.742 k. 26 f.

Tényleg befolyt 3.565.707 kor. 99 fill. A tényleges eredmény tehát 365.707 k. 99 fillérrel haladta meg a törvényes előirányzatot.

Előző beadványunknál nem rendelkezünk még az 1903. évi záró-számadások adataival, így az italmérési tételek példátlan felemeléséből csak következtettünk arra, hogy a közigazgatási előírásnál sérelmes eljárás követték a mi terhünkre. A záró-számadások megdöbbenően bizonyítják ott kifejezett aggodásunkat. Csak a szűkebb értelemben vett Magyarországon az 1903. évre érvényes költségvetés szerint a szentesített törvény 3.200.000 kor. italmérési illeték beszédését engedélyezi.

Ezzel szemben ugyanezen területre a közigazgatási előírás megterheli a korlátlan kimérőket 4.012.166 kor. 05 fillérrel. Több mint 800.000 kor. tehát az az összeg, melylyel a törvényhozás intenciója ellenére megterhelttünk.

Ha már most utalunk arra, hogy Budapest székes fővárosnak a vidékiekkel tulbuzgóságban bizomnyal vetekedő pézügyigazgatósága szintén kivette részét a 800.000 kor. jogtalan többlet előírásánál, alig találunk szavakat azon eljárás jellemzésére, hogy ezen pénzügyigazgatóságnak még a 800.000 korona többlet se volt elég, hanem az 1903. évre a fentiek szerint a 800.000 törvényeset több mint 25 százalékkal már meghaladó előírást Budapest területére további 37 százalékkal felemelte.

Lehetetlen ily károsító eljárással szemben fel nem jajdulnunk! Fel kell hívunk Nagyméltóságod figyelmét arra, hogy ezen jogellenes gyakorlatnak végre meg kell találni orvoslását. Erélyesen kell a közigazgatási előírást teljesítő közegeket a szentesített törvények tiszteletére utasítani.

A mérhellenül sérelmes eljárás tatárjáráskép pusztítja iparunkat. Bizonyítja ezt azon körülmény, hogy az italmérési illeték címén a záró számadásokban beillesztett rovatok közül az első hátralék az előző évről, évenként rohamosan emelkedik. Mig u. i. 1901-ig a hátralékban maradt italmérési illeték a záró-számadások szerint sohasem érte el a 200.000 koronát. 1902. elején az 1901. évi hátralék 336.272 korona 08 fillért, 1903-ban pedig az 1902. évi hátralék már 414.306 kor. 35 fillért tett ki.

Ezen körülmény bizonyítja:

1) azt, hogy a kartársainkra e címen kivetett közteher messze túlhaladta azt az értéket, melynek elviselésére azok képesek;

2) azt, hogy a rideg és szigorú végrehajtások következménye gyanánt egész sereg vendéglős család ment tönkre s ennek dacára sem volt felhajtható az az óriási összeg, melyre az e címen túl magasan előirányzott rendes állami bevételi tétel, fenállásának nem is egészen másfél évtizede alatt felemelkedett.

Az 1903. évi záró-számadások eredményeinek vizsgálatához visszatérve azt látjuk, hogy italmérési illeték címén 1903. évben — tehát 1903. december 31-ig — tényleg befolyt 3.651.735 kor. 14 fill. Tehát a költségvetésben megállapított tételnél csaknem félmillió koronával több. Fentebb hangsúlyozott tagadhatatlanul helyes tételt itt is alkalmazva kétségtelen, hogy ezen 451.735 kor. 14 f. országos többletben Budapest is már szerepel, v. i. kétségtelen az, hogy tőlünk budapesti vendéglősöktől már 1903. évi december 31-ig tényleg jóval többet szedtek be, mint a mennyivel a törvény minket sujtani akart. Ha most ehhez hozzá vesszük az azóta, csupán ezen év folyamán visszamenőleg is kivetett 37 százalékos többletet: egész meztelenségében áll előttünk ezen követelés törvény-és jogellenes volta.

És ha a baj kutforrását keressük, akkor vissza kell egy kissé nyulnunk a múltba, hogy összehasonlítás által megtalálhassuk. Ugyanis a hatályon kívül helyezett 1888. évi XXXV. törvénycikk 14-ik §-a szerint az italmérési illeték kivetésénél az osztályba sorozás irányítóját az képezte, hogy például Budapest székesfőváros területén egy-egy évi italmérési illetéknek annyit kellett kitenni, hogy e címen minden ötszáz lélek után legalább 100 frt. (200 K.) esett.

Azonban a pénzügyi közegek, valószínűleg a tévesen értelmezett »legalább« szóban rejlő meghatározás által bátorítva, annyira mentek hivatalos tulbuzgóságukban, hogy a költségvetésileg előirányzott összeget mindig messze tulszárnyaló mennyiségben hajtották be az italmérési illetéket, úgy hogy a mesterséges uton elért vakító eredmény mind szinaranyinak látszatván, ennek hatása alatt 1890 év óta az előirányzat is milliókkal emeltetett. S az emelkedés rendszerré változtatása érdekében az 1899. évi XXV. törvénycikk 18 ik §-a szerint az engedély illeték Budapest székesfőváros területén ugyancsak minden ötszáz lélek után már 300 koronára, tehát teljes 50 százalékkal magasabbra emeltetett.

Felette sérelmes reánk nézve az 1899. évi XXV. törvénycikkben foglalt azon egyoldalú rendelkezés is, hogy abban az esetben, ha a minimális összeg a kivetési időszak kezdetén meglévő kimérési üzletek jogerőssé váll osztályba sorozása által el nem éretnek, akkor a törvény 16-ik §. I. pontjának megfelelőleg meghatározott tételek szerint megállapított illetékek a pénzügyigazgatóság által kizárólag a vendéglősök rovására akként emeltetnek fel, hogy a minimum ily módon eléressék, miként ez a legutóbbi rendes kivetés után is így történt.

Ekkora teher sulya alatt nyögve, nem kell e az igazságos eljárásba vetett bizalmunknak megrendülni és nem kel-e azt hinnünk, hogy az illeték kivetésénél a felületes munka okozott akkora hiányt, hogy annak pótlása végett bennünket még 37 százalék illetékekkel kellett pótkivetés útján sujtani?

Kegyelmes Urunk! Az előadottak alapján a következő alázatos kérésekkel fordulunk Nagyméltóságodhoz:

Tekintve, hogy az előző években italmérési illetékből az előirányzaton túl oly nagy összegek folytak be, melyek a legutóbbi rendes kivetésnél mutatkozó kevesbbletet tülön-tül fedezik, — a vendéglősök rovására pótlólag kivetett 37 százalék illetéket egészben törölnötni; és tekintve, hogy az 1899. évi XXV. törvénycikkbe iktatott ama renddelkezés, hogy a korlátlan italmérési engedélylyel híró vendéglősök és korcsmárosok italmérési il-

letékét Budapest székesfőváros területén minden 500 lélek után legalább 300 koronában kell megállapítani. — valószínűleg a pénzügyi közegek turbulenciájából keletkezett kedvező látszatra van alapítva, de a valóságban elviselhetetlen terhet képez, a törvény ezen szakaszának módosítása végett a magas kormány részéről az országgyűlésnek javaslatot tenni kegyeskedjék; utóbbi kérdésben oly irányban, hogy a korábban érvényben volt törvénynek megfelelően: minden 500 lélek után 200 korona italmérségi illeték legyen megállapítva.

Budapest, 1905. január hó 22-én.

A budapesti szállodások, vendéglősök és koresmárosok ipartársulata.

Szövetségi ügyek.

A «Magyar vendéglősök Országos Szövetsége» folyó évi szeptember 13-án Szegeden tartott rendes évi közgyűlése elé terjesztett jelentés.

(Folytatás.)

Nagyon fontos szerep jut a helyzet tisztázásánál a fürdőtulajdonosok méltányos bérájanlatainak is, melyek rendszerint oly magasak, hogy a horribilis bérösszegek rákényszerítik a fürdővendéglősöket, hogy az árakat a bérösszeg arányában szabják meg.

Mi ezen jelentésünkben részletekbe nem bocsájtkozhatunk, mert nem vagyunk és lehetünk ítélkező fórum. Ellenben igenis cselekednünk kell azon határokon belül, melyeket elvállalt kötelességünk szab meg nekünk.

És itt olyan fordulóponthoz érünk, tisztelt közgyűlés, melynél be kell vallanunk, hogy szakosztályunk egymagában gyenge az ez irányban szükségelt munkák teljesítésére. Vigasztalásunkra szolgál azonban az a felemelő tudat, hogy szövetségünk erkölcsi egysége elég erőt nyújt a jövőben reánk váró feladatok megoldásához.

Mert hogy a sok jogos panasz megszűnjön, szükségünk van első sorban szakképzett kartársakra és szakképzett személyzetre. S ha ilyenekkel rendelkezünk szükséges, hogy első sorban szakképzett személyzet nyerjen elhelyezést azokon a helyeken, ahol a vendéglős és pincér kénytelen megküzdeni ama nagy igényekkel, melyeket a közönség az ilyen forgalmi helyeken velünk szemben támaszt.

Az egyik tényező, melyet nagymérvben igénybe kell vennünk, a már évek óta fényes eredménnyel működő szakosztályunk, a szakoktatási ügyosztály.

Ez az osztály, mely szövetségünk egyik oszlopa és büszkesége, fennállása óta már annyi szakképzett ifjút bocsájtott ki az életbe védőszárnyai alól, hogy bizonyos számú személyzettel képes ellátni az országot.

Tehát szakoktatási ügyosztályunknak módjában álland tervünk megvalósításában kezünkre járhatni.

A másik tényezőt, mely igen fontos szerep betöltésére van hivatva, ugyancsak igénybe kell vennünk kitűzött célunk eléréséhez. Ez a tényező, egyik legfiatalabb osztályunk: a helyközvetítési osztály, mely hivatásának magaslatán állva, a kezdet nehézségeivel küzdve, oly faktor, mely célszerűen megkezdett munkásságával erős támaszunkat fogja képezni.

Szakképzettség és reális helyközvetítés oly egymásba fonódó láncszem, mely egymástól elválaszthatatlan kapcsolatot képez, de e láncszemek közé kapcsolódik szilárdan harmadiknak az idegenforgalmi kérdések helyes megoldása szakiparunk részéről.

Tulajdonképpen feladatunk lévén bármely tényező folytán hozzánk érkező idegenek kielégítése lakás és ellátás tekintetében, rohamos lépések helyett, hosszas előkészületek segítségével leszünk csak képesek feladatunkat az ország minden részében teljesíteni, mert sok oly akadályokkal kell megküzdenünk, melyeknek elhárítására évek kellene.

Azonban sürgősen kell megkezdennünk a panaszok orvoslására irányuló munkálkodásunkat és reményünk szerint a szakoktatási, helyközvetítési és idegenforgalmi osztályunk együttes működése képes lesz oly irányban tevékenységet kifejteni, hogy bizonyos idő múltával megszűnnek majd a közönség részéről ama jogos panaszok, melyek, sajnos, mostanában majdnem napirenden vannak.

Azt hisszük ennél fogva, hogy a tisztelt közgyűlés elfogadja ezen ügyben a következő indítványokat:

«A közgyűlés elhatározza hogy a szakoktatási közvetítési és idegenforgalmi osztály kiküld saját kebeléből három-három tagot oly célból, hogy fürdőidényben a nagyközönség részéről felhangzó jogos panaszokat tanulmányozva, a három szakosztály együttesen kidolgoz oly javaslatokat, melyek alapján a nagyközönség méltányos igényei kielégíthetők lesznek. A közgyűlés a három szakosztály kiküldött bizottságát megkéri, hogy együttes javaslatát a közgyűlést követő három hónapon belül az igazgatótanácsnak terjessze elő, és ez előterjesztés alapján a kitűzött feladatokat teljesítve, a jövő közgyűlésnek az elért eredményről számoljon be.»

Midőn ezen határozati javaslat benyújtásával jelentésünk befejezéséhez jutottunk, kérjük a t. közgyűlést, hogy jelentésünket sziveskedjék tudomásul venni.

A közgyűlés az idegenforgalmi szakosztály jelentését egyhangulag tudomásul vette, valamint elfogadta az abban foglalt indítványokat, köszönetet mondván a szakosztály elnökének Stádler Károlynak, továbbá Kommer Ferencnek és Barta Béla jegyzőnek a szakosztályi ügyek érdekében kifejtett tevékenységükért.

Hatósági végzések.

Kereskedelemügyi m. kir. Miniszter 73078/VII. szám Valamennyi másodfoku iparhatóságnak. Az ipari munkások tömeges munkabeszüntelése úgy a munka adók, mint a munkások hátrányára az utóbbi időben igen nagy mérvet öltött. Minthogy ezen tömeges munkabeszüntetésekkel szemben az ország különböző részeiben az iparhatóságok eljárása eltérő, az ügy egyöntetű kezelésének biztosítása érdekében szükségesnek tartom a munkabeszüntetések (sztrájkok) lényegére és az ezekkel szemben követendő eljárásra nézve az iparhatóságokat alábbiakban tájékoztatni. A munkásoknak azon törekvése, hogy minél kedvezőbb munka felvételeket érjenek el, a gazdasági életnek egy oly természetes jelensége, melyet megakadályozni, a vagy korlátozni sem nem lehet, sem nem szabad. Nem változtat ezen az sem, ha a munkások ezen törekvésüket összebeszéléseken alapuló tömeges munkabeszüntetésekkel iparkodnak elérni, felvétele, hogy ez a fennálló törvényeket és törvényes intézkedéseket nem sérti. — A munka viszonyra, valamint a munka felvételre nézve az 1884. évi XVII. törvénycikk s különösen annak 88., 92., 93., 94. és 95. §§-ai, az idézett törvény cikk 113. §-a alapján szerkesztett munka rend, végül a törvény 88. §-a alapján a munkaadó és a munkás közt létre jött megegyezés mérvadó. A munka felvételek megállapítása a két szerződő fél t. i. munkaadó és munkás egyéni elhatározásán alapulván, a szerződésileg megállapított munkaviszony jogosulatlan felbontásáért az ipartörvény a munkaadó és munkást ugyan csak egyénileg teszi felelőssé. — A munkás és munkaadó a munkaszerződésnek megkötésénél, illetőleg a munkafeltételek elfogadásánál szabad akarata szerint járnak el, és ha a munkaadó és munkás között szerződés jött létre a szerződésben elvált felvételek mindkét félre nézve egyaránt kötelezők. Nyilvánvaló tehát, hogy a munkásnak nem áll jogában a kölcsönös megegyezéssel létrejött munkaszerződést, ennek érvénye és tartalma alatt egyoldaluan felbontani és elvállalni és az elvállalt munkát tetszése szerint bármikor fél-

behagyni. Ha a munkás a megállapított munkafeltételeket nem látja már megfelelőnek és jobb feltételeket akar magának biztosítani, módjában áll akkor munkáját a törvény 92-§-ában, akár a munka rendben, akár a közte és a munkaadó között létrejött megegyezéssel megállapított felmondási határidő pontos betartása mellett megszüntetni, s a mi ellen még az esetben sem említhető kifogása, ha a munkások a munkaviszonyt tömegesen összebeszélés folytán mondják fel. Ha azonban a munkások akár egyenként, akár összebeszélés folytán tömegesen, a törvény rendelkezése, a munka rend, vagy a megegyezés ellenére, a felmondási határidő betartása nélkül, a munka viszonyt megszakítják, ezen jogosulatlan felbontásból származó a munkásra, illetőleg munkásokra háruló jogkövetkezmények nem vesztik el érvényüket.— Ebből önként folyik hogy azzal a munkással szemben a ki a törvény 92-§-ában, a munkarendben vagy a szabad egyezkedés alapján létrejött megegyezéssel megállapított felmondási határidő mellőzésével, tehát jogosulatlanul lépett ki a munkából akár egyenként, akár összebeszélés alapján tömegesen történik is ez, az 1884 évi XVII. törvénycikk 159. §-a nyer alkalmazást. A törvény ezen hivatkozott szakasza természetesen minden egyes munkással szemben külön alkalmazandó és minden munkásra nézve külön állapítandó meg, hogy a kölcsönös megegyezéssel létrejött munkaszerződés ellen vétett-e. Tömeges eljárásnak helye ez esetben nem lehet. — Jelen rendeletem azonnal hatályba lép s ugyanakkor hatályukat veszítik az ezzel ellenkező összes előző rendeletek míg az ipartörvény 159. §-ának alkalmazásánál követendő eljárásra nézve folyó évi június hó 8-án 10,993/VII. szám alatt kibocsájtott körrendeletem irányadó. — Felhívom a II. od foku iparhatóságot, hogy a rendeletemet az I-ső foku iparhatósággal és azok útján a hatósága területén lévő összes gyárokkal és ipartestületekkel közölje. — egyben pedig annak végrehajtását saját hatáskörben is ellenőrizze. Budapest, 1904 évi október hó 22-én. Hieronymi s. k.

Különfélék.

Kimutatás. A budapesti (ipari) munkaközvetítő intézetnél bejelentett «vendéglősipar»-ra vonatkozó kínálat és kereslet. Foglalkozása: Férfi munkás, kereslet. Pincér 4, Csapos és borfiu 16, Bérszolga 5, az igazgató.

Uj szépirodalmi hetilap. Az Élet címmel új szépirodalmi hetilap indult meg. Tulajdonképpen régi, de azért mégis új. A Képes Családi Lapok ról van szó, amely immár a XXVII. évfolyamba lép és ezért az új évfolyamot olyan gyökeres és bizonyára mindenkinek kedves változással kezdi meg, amely egészen újjá avatja ezt a szépirodalmi folyóiratot. A lap Az Élet címmel folytatja pályafutását, új címmel, új szerkesztősséggel, új elvekkel, új és modern beosztással és kiállítással. Az Élet (Képes Családi Lapok) ezentúl szorosabban simul a mindennapi élethez, írásban és képen bemutatja az aktuális dolgokat és így természetesen fölöleli a politikát is, amely a legállandóbb aktuálitás. Az újjáalakított lap, szerkesztősé-

gében a legismertebb írókkal, legnevesebb művészekkel, minden számában egész sereg aktuális, művészi képpel szolgál és közöl legalább két-három novellát, több verset, állandóan 2 regényt, külön rovatot szentel a hét eseményeinek, úgy a fővárosiaknak, mint a vidékieknek, a művészetnek és irodalomnak, a közgazdaságnak, szől bőven és alaposan a divatról, az egészségápolásáról, mindenkinek fölvilágosítást ad minden kérdésre, szóval senkisémet veheti kezébe Az Élet-et, anélkül, hogy valami őt érdeklő frissen, elmésen megírt közlemény ne találja benne. Az Élet tehát rászolgál a nagy közönség pártfogására. Az ára olcsó: negyedévre csak három korona. A kiadóhivatal (Budapest, Múzeum-körút 7., földszint) szívesen szolgál mutatványszámmal, aki pedig most előfizet, az újévig ingyen kapja az ujságot. Az előfizetők azonkívül havonként még egy-egy regényt is kapnak ingyen. Őszintén ajánlható ez a szép, magas színvonalon álló szépirodalmi folyóirat minden családnak.

A szeszes italok hatásáról Dr. Molnár István tanár 68 oldalra terjedő könyvet írt és adott ki. Könyvének egyik célja, hogy ellensúlyozza az antialkohol-mozgalom tévedéseit. Erre nézve a szerző az ipartársulathoz intézett levelében így nyilatkozik: „Az antialkohol-mozgalom hullámai a német földről egyre fenyegetőbben csapkodnak át hozzánk; szükséges tehát, hogy az ő túlzásait, a szeszeről való hamis nézetek helyes értékelésével már okos üzleti érdekből, de emberbaráti szempontból is le-tompítsuk és helyesbítsük; az üzleti alkalmazottakat pedig tájékoztassuk a szeszszel való visszaéléssel járó veszedelmek felől.“ A szerző főleg arra törekszik, hogy az eddig-elé ismeretes tudományos megfigyelések és kísérletek eredményeinek tömör közlése által, — mit statistikai adatokkal is támogat, — meggyőzze könyvének olvasóit arról, hogy a szeszes ital élvezete tulajdonképpen csak akkor ártalmas az emberi szervezetre, ha abban mértéket nem ismerünk. Különösen kárhóztatja a nagymérvű pálinkafogyasztást, mert az veszedelmes módon terjed a magyar nép között is; elszomorító adatokat sorol fel a pálinkaivás emberpusztító hatásáról. A szeszes italok között első helyre teszi a bort, mint legkellemesebb italt és legkevésbé ártalmasat. — A könyv elbeszélések alakjában, népszerű irányban van írva, s a mellett, hogy tanulságos még tetszetős olvasmányt is képez. Szakmánk alkalmazottainak szívesen ajánljuk olvasásra, mert okulhatnak belőle. *De még inkább ajánlhatjuk a m. kir. pénzügyigazgatóságok figyelmébe,* hadd lássák tudományos alapon bizonyítva, hogy mily rettenetes kárt okoznak az országnak a pálinkamérő üzletek mód nélküli szaporításával. — A könyvet szerzőjénél: VII. ker. Kerepesi út 32 szám alatt lehet kapni. Ára egy korona. Tömeges megrendeléseknél 50 fillér.

Szabadalmazott pohár fedő kerül legujabban forgalomba. Előnye hogy olcsó és egyszerű szerkezetű s bármely pohárra könnyen alkalmazható. Sorszámmal is ellátható s ez által megnehezíti a poharak elcserélését. Különös sajátossága: a rajta levő számoló készülék melylyel állandóan jelezni lehet az elfogyasztott ital-mennyiséget. Feltalálója Jászay Emánuel budapesti műszaki rajzoló. (: Lak. II. ker. Retek utca 71. szám alatt.)

Figyelmeztetés!

Id. RIEDER OTTO

villam- műszaki intézetét (IV. ker. Irányi-utca 20 szám,) az ipartársulat t. tagjainak figyelmébe melegen ajánljuk.

Az elnökség.

SEC

SEC

Talisman
TÖRLEY JÓZS. ÉS T^{SA}

Promontor
(Budapest.)

atrod

Első Magyar Részvény serfőződe

BUDAPEST—KÖBÁNYÁN

Fennáll 1854 óta.

Az 1900. évi párisi villágkiállításon collective a legnagyobb éremmel (Grand prix) kitüntetést nyert.

DISZOKMÁNY 1885.

JURY-TAG 1896.

Városi iroda: VIII. kerület, ESTERHÁZY-UTCZA 6. szám.

Ajánlja: ászok, király, márcziusi világos, márcziusi sötét, „bajor mód“, udvari „pilseni mód“, kétszeres márcziusi világos és sötét, valamint bak-söreit, továbbá saját töltésű palaczsöreit gőzpasteurizáló készülékkel s a legújabb technikai berendezésekkel felszerelt kőbányai palaczsör osztályából.

==== Ezen a legújabb technikai berendezésekkel felszerelt serfőződénknak évi gyártási képessége 400,000 hektoliter. ====

Az ország minden részében sörraktárosok által vagyunk képviselve; nagyobb raktáraink Arad-, Szeged-, Miskolcz-, Kolozsvár-, Nagyvárad-, Nyiregyháza-, Temesvár- és Debreczenben vannak.

Hordósör-megrendelés: Budapestre, telefon-szám 52—59.

Hordósör-megrendelés: Vidékre, telefon-szám 52—60.

Palaczsör-megrendelés: telefon-szám 56—58.

LÖWENSTEIN M. (MIHÁLY)

ezégtulajdonos:

HORVÁTH F. NÁNDOR

cs. és kir. udvari szállító, József fhg. Ő cs. és kir. fensége
és Fülöp Szász Coburg Gothai herceg u kir. fensége
udvari szállítója.

Főüzlet:

Fióküzlet:

IV., Vámház-körut 4. IV., Kishid-utca 7.

ajánlja nagy raktárát

mindennemű fűszer-árakban a legjobb minőségben; bel- és külföldi sajtokban, hus, hal, főzelék- és gyümölcs-conservekben, csokoládé, francia és magyar cognacban és pezsgőben, angol és francia különlegességeket finom konyhák részére; főző bort: Madeira, Marsalla, Sherryt.

Kizárólagos főraktár az

„Anglo Continental Thee Association“-nak
legjobb fekete teákban, valódi Jamaika rum.

Kivánatra árjegyzék bérmentve.

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

legfinestább égyrényes

SAVANYU-KŰT

legjobb asztali- és üdítő ital,
kftűnő hatásnak bizonyult köhögésnél,
gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-
rutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

MATTONI

ERZSÉ-SÓSFÜRDŐJE

BET

BUDAPESTEN
(BUDÁN)

PEZSGŐ

CHAMPAGNER

LOUIS FRANCOIS & Co.

PROMONTOR.

Kitüntetések:

Páris 1889. EZÜST-ÉREM.
Nizza 1890. ARANY-ÉREM.
Lissabon 1890. Hors Concours és
NAGY DIPLOM
Temesvár, NAGY ARANY-ÉREM.

Auszeichnungen:

Paris 1889. SILB. MEDAILLE
Nizza 1890. GOLD. MEDAILLE
Lissabon 1890. Hors Concours und
GROSSES DIPLOM.
Temesvár GROSSE GOLD. MEDAILLE

Főképviselek: — General-Vertretung:

RUDA ÉS BLOCHMANN

BUDAPEST, Akadémia-utca 16.